1. Թիւ՝

Որ տառ՝կերէնի եւ պարսկերէնի մէջ երկու՝ եզակի եւ յոգնակի է, արաբերէնի երկակիով կ'ըլլայ երեք։

Ա. ՅՈՒՆԱԿԻՒ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

1. Ցառ՝կերէն ձեւով մի միակ է եւ ամէն կերպ (թէ արաբերէն եւ թէ պարսկերէն) բառին ծայրը ֆէ՛ռհ-յով մը լ՝ եւ ը՝ (լը՝, լը՝) դնելով է, զորօր. եվ-լը՝. խոնթ-լը՝. ։էրոպ-լը՝։

2. Պարսկերէնի՝ կրկին է։

ա. Շնչաւորի անուանց յոգնակին՝ կը շինուի (պարսկերէն կամ արաբերէն) բառին վերջը ելէֆ եւ նոռ՝ աւելցնելով, զորօր. մէրդ-ոռ՝։

Միայն եթէ բառը հայով յանգի, հա՝ գիրը ի՝ռ-ֆի կը փոխուի, զորօր. ղէ՝ռդ-ի՝ռ՝. նոյնպէս եթէ էլէֆով է, իւով մը յոգնականակերպ գրերը կ'առնու, զորօր. ։էրպ-ի՝ռ՝։

բ. Ընչունչի անուանց յոգնականակերպն է հա՝, զորօր. խոնթ-հա՝։

Բայց այս կերպ յոգնակին չի գործածուիր բնաւ սամնանան լեզուին մէջ։ Երբեմն անչունչի անուանք առաջին ձեւով յոգնակի կ'ըլլան, զորօր. ։էշ՝-ռ՝։

3. Արաբերէն՝ երեքպատիկ է։

ա. ԱՐԱԲԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱՒՈՐ ՅՈՒՆԱԿԻՆ՝ (որ բանաւորաց անուան յատուկ է) կը շինուի բառին վերջը ֆէ՛ռ-ի՝ռ-ով մը նէ՝ եւ նոռ՝ կամ ղ՝մ՝ռ-ով մը վէ՛ վ եւ նոռ՝ դնելով, զորօր. մա՝-ալլէ՝ֆ, մա՝-ալլէ՝մոռ՝։

բ. ԻԳԱԿԱՆ ԿԱՆՈՆԱՒՈՐ ՅՈՒՆԱԿԻՆ՝ նախ բառին ի՝ռ-իգականակերպ մասնիկը զեղջելէն ետքը, ելէֆ եւ ի՝ռ-ն նշանագրօք է, զորօր. '-ռ՝ի՝ռ-գէ(ռ՝), '-ռ՝ի՝ռ-ռ՝։

գ. Իսկ ԱՆԿԱՆՈՆ ՅՈՒՆԱԿԻՆ բազմապատիկ ձեւերով է, զորօր. ֆ-ռ՝-ռ՝, ֆէ՛-ռ՝-ռ՝, ֆէ՛ռ՝, ֆէ՛էլ, ֆ-ռ՝էլ(ռ՝), ֆէլ՝-ռ՝, ֆէ՛-ռ՝էլ եւ այլն։ Բայց բառի մը այս կամ այն ձեւով յր. ըլլալը հաստատուած է առաւել գրերու եւ հ-ռ՝է՝ներու թուոյն եւ տեսակին վրայ, զորօր. էրէ+էրէ՝-ռ՝ եւ ֆ-ռ՝ձեւով (այսինքն է ֆէ՛ռ՝-յով մը միայն) բառ մը ֆէ՛-ռ՝ձեւով յոգնակի ունի, զորօր. ։էմ, ։էմ-ռ՝։ բայց նոյնաձեւ բառի մը եթէ երկրորդ գիրը վ՝վ կամ է՝ ը՝ լայ՝ նէ՝-ռ՝ձեւով յոգնակի կ'ունենայ հասարակօրէն, զորօր. ։էվ, ։էվ-ռ՝։ թէպէտ եւ այլ եւ այլ եզակի ձեւեր նոյնաձեւ յոգնակի ալ կ'ունենան, զորօր. ։էրոպ, յ։ ։էրոպ-ռ՝։ բարէթ, յ։ բոռ-ռ՝։ եւ նոյնաձեւ եզակի այլ եւ այլ բառեր զանազան յոգնակի, զորօր. վէ՝դէր, յ։ վէ՝դէր-ռ՝։ ։էրէմ, յ։ ։էրռ՝։ Դարձեալ միեւնոյն բառի այլ եւ այլ ձեւերով յոգնակի ունենալ շատ յաճախեալ է, զորօր. ղէյբ, յ։ ղէ՝-ռ՝-ռ՝, ռ՝ղէ՝-ռ՝։ ֆ-ռ՝էն, յ։ ֆ-ռ՝էն-ռ՝, ռ՝ֆ-ռ՝։ եւ այլն։ Բայց յաճախ բառին տեսակէն ու սեռէն ալ կը կախուի այս կամ այն կերպ յոգնակի ունենալ։ այլ եւ այնպէս գործածուիթիւնն ու սովորութիւնն է յայտմ միակ որոշ կանոն։

Շատ անգամ բառի այլեւայլ ձեւով յոգնակիները պէսպէս առմամբը կամ նշանակութեամբ են, զորօր. ղէ՝-ռ՝-ռ՝, տուէր. ռ՝ղէ՝-ռ՝, տաղք։

Յոգնակի բառ մը դարձեալ կամ կրկին յոգնակի ընել իգական կանոնաւոր յոգնակի ձեւով շատ յաճախ է, զորօր. մարդ՝, յր. մարդէ՝. ։էրէ՝. ։էր։ յ։ ֆ-ռ՝էֆ՝-ռ՝։ — Իսկ արաբերէն բառի մը արաբերէն ձեւով յոգնակին վրայ ։էր մասնիկն աւելցընել եւ ըսել ֆ-ռ՝էֆ՝-էր թէպէտ սխալ կը համարուի, բայց սովորութեամբ ընդունելի եղած է։

բ. ԵՐԿԱԿԻՒ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ ֆէ՛ռ-ի՝ռ-յով մը նէ՝ եւ նոռ՝-նով (= էյն) է, զորօր. ։էրոպ-էյն։

Երբեմն նէ՝ տեղ էլէֆով ալ կ'ըլլայ, զոր ռ՝ի՝-ռ՝։